

Rošomasis darbas

27

Tema: Tarybų draugystės vaidai Micselaičio „Broliškoje poemoje“

Planas

I. Žangas: Pagrindinis „Broliškos poemos“ temos,

Dėstymas:

1. Tarybų draugystė poemoje:

a) Draugystė fronte,

b) Būrusiečiai uetrai,

c) Michoelkūnės sąstygios pradžia,

d) Draugiški trijų kolūkių vadovų ir sąstygiojų santykiai.

e) Tarybų broliškų respublikų pagalba sąstygiojams.

2. Sėlygos, kuriose gyvenė ši draugystė. Bendro darbo reikšmė.

Pabaiga:

a) Poemos kalba,

b) „Broliškos poemos“ reikšmę apibūdinant.

E. Micselaičio, vieno iš žyviųjų lietuvių Tarybinių poezijos poemos pagrindai.

du painisą tikri žyčiai prie Driekšų
ešerų, kur sveina grijų broliškos respubli-
kų: diešvos, došojos ir Balfarusijos sienos.
Grijų broliškos respublikų kolikių koliki-
kiečiai nusprendė bendrai pasrašyti „Tau-
pų draugystės“ hidrolektrinę.

„Broliškoje poemoje“ galima išskirti ke-
lias pagrindines temas. Viena iš jų yra
bendra darbo draugystė, o ypač šio dar-
bo rezultato išnykimimas. Kolikičiai su
didžiuliu entuziazmu šapo elektrinę, protė-
ja, kad greičiau ir jų būsuose surišty
elektrą lempuotę, kad mašinos, varoms
elektra, palengvintų jų darbą. Vienam ko-
likiui pasrašyti tokios elektrinės – darbas
per sunkus, tačiau bendrame darbe
šis sunkumas nėra kliūtis.

st. Tačiau ne visi kolikičiai sąmoningi.
Spekuliantas mainelis veikian bevelija
prekiauti medžiagomis, o elektrinę iš-
jį pasrašyti kiti. Ši čia išplaukia dar
viena „Broliškos poemos“ tema – lazdies
priešų, kenkiškų parazitų pavaisdavimas.

Tokių asėjovų yra brigadininkas Pankšė. Tie-
sa, jis dirba sąsąjboje, tačiau dangian ken-
kia. Visa šidimi jis nepakenčia byojan-
cis taušų draugystės ir stengiasi jai pa-
kenkti. Jis prašo kunigo, kad šis per
pamokslų pagsdintų žmones ir asėjov-
sintų juos nuo sąsąjbos. Tačiau kunigo
„Velniavimosi“ nedanghis peišsigesja.

Poetas išnyškina dabstaujančių par-
tijos vaidmenį sąsąjboje. Dabstauja komu-
nistai Sankūnas, Klauptinšas, Morzas, inži-
nierius Šeštoras ir kiti.

Beš labiausiai poemoje išnyškina tau-
pų draugystės tema, einanti per visą kū-
rinį.

Štai poemos pradžia. Autorius cifuo-
ja mainoni, kuris rašė, kad Driekšųose
be galo liūdina. Aišku, būsušimais me-
tais taip ir buvo. Ją gyvenę tada laf-
viai, liešuriai ir balfarusiai taip, tau-
pū juos skitų ne ešeras, o vandeny-
nas. Gano žandarai, o velian „savi“ po-
licininkai persekiop mašiausią taušų drau-

gyptės pasiekiama. Klaimymas, kurį gali-
jai ranka pariekti, buvo jau vėrimas.
Prie Tarybų Jaldžios klaimymai iš-
tiesė vienas kitam ranką. Jų išvajojai
draugypėi jau niekas nekliudė.

Tarybų draugypės daigus dar labiau
susijipino bendra kova prieš rokiškusius
okupantus. Tai aušorius išreikšia sau-
liūno asmenyje. Grįždamas iš fronto, šis
komunistas pasinešė širdyje šos fronte gi-
musios draugypės dalelę. Jis apsimena,
kaip fronte kariai + liejuviai, rusai, uk-
rainiečiai ir kiti broliškai dalijosi sun-
kiai gautamu maistu, kaip kariai bū-
tyje buvo draugiškai mūkoma viena
cigarete. Gera buvo jausfi draugo pešį
einant į miškingą mišį.

Grįžęs saulūnas imėsi darbą. Nori-
damas pagerinti kokiokių gyvenimą, ap-
šviesti jį namus, jis pasiūlo drau-
gams, lašviamis ir balfamsiams, sportyfi
drauge hidrolektrinę. Pavedėda bendras
darbas...

Kolūkių pirmiminkai kiek galėdami
kiekvienas stengiasi prisidėti prie sąrašys.
Dienas jai skina lietas, gaufas už pteus,
kifas už mėsą.

Sąrašybiminkų sąrašė mašome ne pik
liepūnis, bet ir lafų Bruno, balforu-
bių mergaitę darbuotoją Aliesę, kuris bu-
do pamilęs liepūnis žvejys Danielius. Jie
šini karšči dūbdavo, karšči linksminda-
vosi, neskiidami, kuris iš liepūnis or
balforūnis, linksmai skambėdavo jų bend-
tos dainos. Nes ir valgydavo jie iš bend-
ro kafilio. Je šini jie jaušė, kad kiek-
viena bendrai praleista diena vis la-
biau stiprina jų draugystę.

Jausdavo pradėjo vienas kifam an-
gipapiję Danielius ir Bruno, nes ne-
aišku buvo, kuriam iš jų turis atstiekti
Aliesę. Tačiau, kai andros mesu tie-
lin plūkdantiom Danieliui Bruno krie-
vinsmis rankomis šoka į pagalbą, nuo
to laiko jie pariję pikrais draugais.
Bruno moko Danielių, kaip reikia

plyšje su plyša sujungti, ir Danas nuo
sindėiai mokosi iš labiau pažyrusio draugo.

Paima Danielius plyšje, požiūri-
viška plyša, paima kifer - fair balfa-
rusiška plyša, paima Greičis - liepuiš-
ka plyša. Ir jaučias jė, kaip auga
jo krūšiniuje draugystės jausmas.

Stafyboje dalyvauja ne tik mūsų
respublikos kolūkiečiai. Stafybai Jadvorau-
ja Sauliaus fronto draugas intimerius
Sveščovas, mašinos jėms apsimėis mos
iš Uralo, eumenfas - iš kifos respubli-
kos. Jisus vienija bendras jausmas -
paufis draugystė.

Gerai, kad auforius taip plačiai
afskleidė pas sąlygas, kuriose gimė ši
draugystė. Jė pagimdė bendras dar-
bas, o darbas yra pagrindinis žmo-
nių laimės šaltinis.

dabai laisvi ir potraukli poemos
kalba. Auforius naudoja afskingų pau-
sų paufosakos eumenfas, su mariniai per-
duoda veikėjų kalbą. Lavėjis pagal-

ma poemos pabaigoje afvaisdoma pausis
draugyste, kuri perduodama labai slaptai.
Jeigu kalbėti apie poemos reikšmę,
viską kartojai jai, kas jau pasakysia. Ji-
na galima pridurti: poema puiki, simbolai-
kinė, aktuali savo tema.

4 Ray

Teisingai rašyti raidę "t"